

Література:

1. Постанова Верховного Суду від 21.02.2024 р. у справі № 303/3133/18 за обвинуваченням у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого п. 4 ч. 2 ст. 115 КК України. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/117241485>. (Дата звернення: 13.01.2025).

2. Постанова Верховного Суду від 30.05.2023 р. у справі № 272/229/17 за обвинуваченням у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого п. 13 ч. 2 ст. 115 КК України. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/111431147>. (Дата звернення: 13.01.2025).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-462-0-12>

ДОСВІД АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У США

Боровик Людмила Андріївна

кандидат педагогічних наук, доцент,

член-кореспондент Міжнародної кадрової академії,

доцент кафедри теорії та методики журналістської творчості

Міжнародний економіко-гуманітарний університет

імені академіка Степана Дем'янчука

м. Рівне, Україна

Країни-члени Європейського Союзу та США пройшли довгий шлях формування національних систем правового регулювання та адміністрування підприємницької діяльності, допустили ряд помилок, які врешті решт призвели до глобальної фінансової кризи 2007-2008 року, тому дослідження як позитивного, так і негативного досвіду адміністративно-правового регулювання підприємницької діяльності органами публічної адміністрації зарубіжних країн має як теоретичне, так і практичне значення для розвитку національної доктрини адміністративного права та напрацювання пропозицій щодо удосконалення чинного національного законодавства, яким врегульовано різні аспекти здійснення підприємницької діяльності в Україні.

В американському праві традиційно виділяються корпорації *de jure* та *de facto*, тобто не виключається можливість діяльності фактично існуючих, але таких, що не пройшли державну реєстрацію, корпорацій.

Водночас незареєстровані корпорації за законодавством позбавлені права на судовий захист [1, с. 141].

Таким чином, органи публічної адміністрації не зобов'язують, а заохочують підприємців офіційно реєструвати свої компанії. О. Рябцев також зазначає, що однією із найдивовижніших особливостей США по відношенню до малого бізнесу є те, що в індивідуальних підприємців абсолютно відсутня необхідність реєструватися. Індивідуальним підприємцем стають у момент здійснення угоди (продажу або надання послуг) фізичною особою для іншої фізичної особи або компанії. Єдине, що потрібно особі для здійснення підприємницької діяльності в якості індивідуального підприємця – це зареєструвати ідентифікаційний номер роботодавця (Employer Identification Number – EIN). Усі витрати, які пов'язані з веденням бізнесу та необхідні для здійснення підприємницької діяльності (витрати на пальне, робоча форма, мобільний зв'язок тощо), можна вносити в декларацію про витрати. Більшість або всі ці витрати будуть віднімаються від загальної суми доходу, що зменшить суму податку [2].

На окрему увагу заслуговує система оподаткування суб'єктів підприємницької діяльності в США. Так, як зазначає О. Рябцев, система оподаткування в США досить складна, але завдяки стабільній системі податкового управління, яку було оновлено в 2019 році, на збір 100 доларів податків в США витрачається всього 48 центів. Податкова декларація оформлюється 1 раз на рік, причому це можна зробити навіть у торговельному центрі за допомогою фірми-посередника. Для індивідуальних підприємців оформлення декларації коштуватиме приблизно 150-250\$.

Показово, що ведення підприємницької діяльності в США не вимагає проведення аудиту або бухгалтерських перевірок. Прибутки підлягають оподаткуванню за тими ж ставками, що і прибутки фізичних осіб, а їхній відсоток залежить від штату та міста реєстрації індивідуального підприємця. У деяких штатах індивідуальні підприємці взагалі звільнені від оподаткування на місцевому рівні [2].

Таким чином, на відміну від національної практики адміністрування оподаткування суб'єктів підприємницької діяльності, в США у індивідуальних підприємців не має необхідності в реєстраторі розрахункових операцій. Проте, якщо індивідуальний підприємець обслуговує велику кількість клієнтів, то ведення реєстрації розрахункових операцій полегшить декларування його доходів. Отже, як і випадку із реєстрацією бізнесу, органи публічної адміністрації не зобов'язують, а заохочують підприємців вести реєстрацію розрахункових операцій.

Враховуючи вищезазначене, О. Рябцев формулює висновок про те, що малий бізнес в США працює на дуже спрощених і приємних умовах, що в свою чергу сприяє розвитку економіки [2].

Отже, для України важливим і таким що заслуговує на запозичення є вищеописаний досвід США щодо відсутності необхідності державної реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності з одночасним адміністративно-правовим забезпеченням фінансової дисципліни, включаючи контроль своєчасної та в повному обсязі сплати податків та інших обов'язкових платежів.

Література:

1. Орлова І. М. Зарубіжний досвід правового регулювання діяльності суб'єктів господарювання. *Юридичний вісник*. 2018. № 1 (46). С. 138–143.

2. Рябцев О. Контроль і оподаткування малого бізнесу в США. 17 серп. 2020 р. *Громадська організація «Поступ»*. Media. URL: <https://postup.org.ua/novyny-i-publikatsii/472-kontrol-opodatkuvannya-malogo-bznesu-v-ssha>.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-462-0-13>

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙ ДЛЯ ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ

Бугера Сергій Іванович

*доктор юридичних наук, старший науковий співробітник,
головний науковий співробітник*

*Міжвідомчий науково-дослідний центр з проблем боротьби
з організованою злочинністю при Раді національної безпеки
і оборони України
м. Київ, Україна*

Розроблений проект Стратегії державної наркополітики на період до 2030 року [1] базується на таких стратегічних пріоритетах, як: удосконалення заходів протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та їх аналогів, корупції пов'язаної з цим; піджив економічних засад функціонування наркобізнесу; підвищення ефективності боротьби зі злочинами у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів;